

РЕШЕНИЕ № 185

гр.Перник, 20 юли 2009г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на двадесет и втори юни две хиляди и девета година, в състав:

СЪДИЯ: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА

При участието на секретар: В.Х.

Като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 71 по описа за 2009г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 31 ал.1 от Закона за общинската собственост (ЗОС).

Образувано е по жалба на Б.М.С. ***, община Перник, срещу отказ на кмета на община Перник, обективиран в писмо изх.рег. № 08/ТР-12672-1 от 20.01.2009г. да отмени на основание чл.31 ал.1 от ЗОС, отчуждаването на част от поземлен имот пл. № 1929 с площ от 1018кв.м., по плана на гр.Перник, кв."Изток",действащ към 1968г, отчужден със заповед № 504 от 29.05.1968г. по реда на Закона за, плановото изграждане на населените места за нуждите на "Техникум по металургия" гр. Перник, за който по сега действащия план на гр. Перник, в кв.100, одобрен със заповед № 2322/22.12.1978г. на кмета на общината е отреден УПИ XVIII.

В жалбата подробно се релевират доводи за незаконосъобразност на отказа като издаден в противоречие с приложимия материален закон. Иска се съда да го отмени изцяло, като с решението си да се произнесе по същество на направеното искане за отмяна на отчуждаването, постанови връщане на полученото обезщетение от страна на всички съсобственици на имота и връщане на имота в съсобственост на жалбоподателя и останалите наследници на М.С. *** В.М.Ц., М.В.С., Д.С.С. и К.С.С.. Жалбата се поддържа изцяло от упълномощен процесуален представител и се претендира присъждането на направените разноски в производството пред настоящата инстанция.

Ответникът - кмета на община Перник чрез упълномощен процесуален представител заявява становище за неоснователност на жалбата. Твърди, че в случая не е приложила отмяна по чл.31ал.1 от ЗОС , тъй като не са изпълнени всички изискуеми законови предпоставки и моли съда с решението си да я отхвърли като присъди разноски по делото.

Заинтересованите страни В.М.Ц., М.В.С., Д.С.С. и К.С.С., чрез упълномощения си процесуален представител адв. Ж. заявяват становище, че жалбата е основателна.

Административен съд Перник, след като прецени условията за допустимост на жалбата, доводите на страните по съществото на спора, доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка за

законосъобразност на оспорения административен акт, съобразно критериите по чл. 146 от АПК,, приема следното:

Жалбата изхожда от легитимирана и имаща правен интерес страна, подадена е в законоустановения срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Производството пред административния орган е образувано по молба от жалбоподателя Б.М.С. ,вх. № 08/ТР-12672 от 17.12.2008г. до кмета на община Перник, с искане, на основание чл.31 от ЗОС ,да бъде издадена заповед за отмяна на заповед № 504 от 29.05.1968г., с която по реда на ЗПИНМ и Правилника за приложението му , за нуждите на "Техникум по металургия" е отчужден част от имот пл. № 1929 /стар/, съсобствен на жалбоподателя С. , М.С.П. и Е.К.П., с площ от 1018 кв.м. и находящ се в град Перник, кв. Изток, тъй като мероприятиято за което е отчужден имота е изпълнено частично като част от имота е незастроена и по действащия план на гр. Перник за същия, в кв. 100 е отреден УПИ XVIII . В молбата жалбоподателя заявява, че прави искането и от името на останалите съсобственици на имота - наследници на М.С.П. и Е.К.П., съгласно удостоверение за наследници № 5 от 24.11.2008г. на кметство Църква, община Перник. Към молбата си е приложил НА №11 от 03.01.1967г. .легитимиращ го като собственик на част от отчуждения имот пл. № 1929 , по плана на гр. Перник ,кв. Изток , представляващ празно дворно място ,с площ от 500 кв.м. ,както и легитимация за собствеността на останалите собственици на отчуждения имот и техните правоприменици, видно от представените НА № 32 /1948г., НА №12/1967г и цитираното удостоверение за наследници . Кметът на общината е разгледал молбата и е постановил оспорвания отказ като е изложил мотиви, че не са налице основания за отмяна на извършеното отчуждаване, тъй като производството е приключило, липсва "висящност" на същото и евентуално отмяна е могла да бъде постановена само при условията на Закона за възстановяване на собствеността върху някои отчуждени имоти по ЗТСУ,ЗПИНМ,ЗБНМ ЗДИ и ЗС /Обн. ДВ бр.15 от 21.02.1992г. /.

Съдът в настоящият състав намира, че отказът е законосъобразен макар и по други съображения. Безспорно е установено, че се касае за отчуждаване на недвижим имот, с площ от 1018 кв.м. , през 1968г., със заповед № 504 от 29.05.1968г, по реда и действието на ЗПИНМ/отм./,собственост на жалбоподателя, М.С.П. и Е.К.П./починали съответно през 1999г и 2001г./, за нуждите на "Техникум по металургия". Не се спори по фактите, установени от представените към административната преписка доказателства, за валидно проведена процедура по отчуждаване, а именно : Протокол от 24.06.1968Г. на комисията по § 85 от ППЗПИНМ , решение № 23 /22.01.1969г. на Пернишкия народен съд 1-ви състав по гр.д. 717/68г. и писмо № II 11.9795/10.X.1969г. на металургичен завод "Ленин" Перник , че е отчуждената част от имот пл. № 1929, с площ от 1018 кв.м.,ведно с насажденията е оценена на сума 3 273.50 лв., надлежно изплатена на собствениците, отчужденият имот е идентичен с УПИ XVIII, отреден "за жилищно строителство", в кв. 100 по сега действащия регулационен план на града , както и че мероприятиято за което е отчужден имота не е реализирано. В този смисъл са и констатациите на изслушаната по делото СТЕ, неоспорена от страните, които съдът кредитира изцяло. Съдът намира, обстоятелството, че имотът е отчужден при действието на ЗПИНМ (отм.) не представлява пречка да се отмени отчуждаването по реда на чл. 31, ал. 1 от ЗОБС. Това е така, защото законодателят не е създал изрично

ограничение относно приложимостта на тази норма, в зависимост от закона, по реда на който е проведено отчуждаването. В разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от ЗОБС не е придадено правно значение на този въпрос, а на други обстоятелства -искането да е направено от бившия собственик на отчуждения имот, да е изтекъл 3-годишен срок от отчуждаването и мероприятиято, за което е отчужден имотът, да не е осъществено или той да не се ползва по предназначение, и да е възстановено полученото обезщетение. Също така, не е предвиден краен срок за предявяване на искания за отмяна на отчуждаването, т. е. уредбата е различна от тази в цитирания от кмета на община Перник ЗВСНОИ по ЗТСУ, ЗПИНМ и др. закони. Настоящият съдебен състав счита, че за да се проведе успешно отмяната на отчуждаването по реда на чл. 31, ал. 1 от ЗОБС, следва да се установи кумулативно наличието на всички законови предпоставки. Този извод следва от разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от ЗОС, която не допуска частична отмяна на отчуждаването, по искане на един от съсобствениците на отчуждения имот, тъй като е недопустимо връщане на част от полученото. В конкретния случай безспорно е установено, че единствено жалбоподателят С. е подал молба до компетентния административен орган - кмета на общината, с искане за отмяна на отчуждаването на съсобствения му с други лица недвижим имот. Конституираните като заинтересовани лица в производството пред съда наследници на М. С. П. и Е.К.П. не са били участници в административното производство и нямат качеството на жалбоподатели по делото независимо от обстоятелството, че същите са придобили правото да искат отмяна на отчуждаването по ЗОС, като част от наследствената маса на наследодателите им, починали след приемане на ЗОБС през 1996г. и съобразно действащата редакция на чл.31 от същия закон / ДВ, бр. 101 от 2004 г.). В този смисъл съдът намира за неоснователна тезата, изложена в жалбата и поддържана от процесуалния представител на жалбоподателя, че искането следва да се счита за подадено от името на всички правоимащи лица. За да е изпълнен фактическият състав на чл. 31, ал. 1 от ЗОС, следва да е поискана и да е възможна отмяна на отчуждаването на целия отчужден имот, а не само на идеалната част на поискалия го бивш съсобственик. По делото няма данни и да е възстановено от жалбоподателя полученото обезщетение. От изложеното следва, че искането, направено само от един от тези правоимащи съсобственици се явява неоснователно, защото не отговаря на предпоставките на материално-правната норма на чл. 31, ал. 1 от ЗОС, което води до отхвърляне на жалбата.

При този изход на делото и във връзка със своевременно направеното искането за присъждане на разноски, на основание чл.143 ал.4 АПК на ответника се дължат направените такива в производството пред настоящата инстанция, в размер на 150 лева, представляващи договорено и надлежно внесено възнаграждение за осъщественото процесуално представителство от адв. Д. Г., като жалбоподателя с решението бъде осъден да ги заплати.

Мотивиран от горното и на основание чл.172 ал.2 от АПК, Административен съд Перник

РЕШИ:

Отхвърля жалбата на Б.М.С. ***, община Перник, срещу отказ на кмета на община Перник, обективиран в писмо, изх.рег.№ 08/ТР-12672-1 от 20.01.2009г. на общината.

Осъжда Б.М.С. ***, община Перник, да заплати на Община Перник сума в размер на 150 лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му, чрез изпращане на препи^от същото.

С

Ъ
Д
И
Я
:

/
П
/